

da su tola wščitke s Wutroby czenjene. Štož je naša Wutroba po Pšchetozenju koždeho Prjedowanja s Bohom reczata, to je to Pero napisato. Pšchetož my sebi myšlachmy, so to, štož wot Wutroby pšhindže, sažo k Wutrobi pojndže.

§. 16. k Druhemu je tejšch ktemu pšchistoto Kosdželenje koždeho Wukladowanja do wjesnych Štufow a Stawow. Te tejšch nemjesche Lutherus, hačz runje nuzkach tak jako s walene ležachu. So by da so to žyke Prjedowanje cžim ljepe srosemito, a w Pomjatk u s khowato, da smy to wopšhijecžje koždeho Wutoženja, a to Kosdželenje do wjesnych Štufow a Stawow sobu nuz storčžili, džež je so najljepe nuz hodžito.

§. 17. Tejšch chychmy wam radži poknu Postillu, to je: Prjedowanja a Wukladowanja Szenjow nawščitke Medžele, rocžne Czajke, wulke a mate hrojate Dny do Kufow dacž. A to je so tejšch stažo. Wosche tych je tejšch tudy jene Kermuschne, Pokutne, a Postne Prjedowanje knamakauju. Tejšch jene sprauue a rjane Prjedowanje na pustych weczorach k lasowanju. Dokelž te dom cži sromadžem Kwilje dosi maja, a husto newedža, sčto bychu sapoczeli. Wone pak su wščitke wot Lutherusa djeržane, hačz jeno cži dwje niž, menužž: to Prjedowanje na 26. Medželu po hwo. Trojžž, a potom to Pokutne. Prjenje je snob: Alndtowych Knihow; * to druhe pak je neb: D. Rambach w swojim Czaju djeržat **. Dokelž wot teju dwaju wola Lutherusa žane knamakauju nebie.

§. 18. So bychu pak pšchi tajkich wulkich Knihach žane Smolki tam a sm steje newostate, to my sapriecž nemožemy, a tejšch nebudžemy. Šdobrej Woblu ne žmy nicžo stajili, kotrež so by na neprawe cžanyčž dato. So je pak Cžischczer nješto k watawšchi, nješto pak tehodla, dokelž je šerškeje Recžje w lje newjedomny, pšchetadat, sa to my nemožemy. Štuž je rošomny Lasowar, ton budže tak dobry, so budže je sam sporedžecž. Dosž, so smy hwojeru a šdobrej Wutrobu pšchetožili a cžinili, sčtož smy pšchetožicž a cžinicž mjeli. A tehodla mamy tu wesešu Nadžiju ktemu smjelnemu Wotzej w Nebesach, so buže nam Krostka Čhuka, hwojeho ssona dla, k Dobrocži djeržecž, sčtož je pšchi tajkim Šskutku njedokonanje sčžinjene. W on sebi nidy wot štabnych Čžlowkow dokonane Šskutki jich Kufow neje žadač; a tehodla nebudže sebi tejšch wot nas žadač. Našche wutrobne Šdychowanje pšchi tu tem Čžjeli, kotrež kjeho Čžži sapoczachmy, je stajnje to byto: Smi kudu Kwalbu tudy s Madu, Moj luby Božo, wottemnje, we Nebju wjem sež ljepešchu Radu, tam budu, kajž te Jandžele, dyž soš mi budžesč woiči dacž to Halleluja reuščo saspjewacž. * Was pak, kotšž wy ju lałowaci budžecže, prošmy: Šsudžecže smjelnje! po Pšchikasn našcheho Čhuka. Luk. 6, 26 a durbžata naša Prošwa podarmo byž, da budžemy sebi melcžo myšlici: Šbožni sže wy, dyž was Ludžjo hidža a šwarja, a sa cžišnu wasche Meno, jako ške, čžlowškeho Šayna dla. Pšchetož weseleče so, a postacžicže, pšchetož, laječe! wascha Šda je wulka we Nebjesach! Luk. 6, 23.

§. 19. A dokelž to jenoho Džjeto nebie, da smy my sčtworjo romadu stupili. Šon prjeni wot naš je te Prjedowanja na Žutre, na Šswjatki, a na pokutny Pjatk pšchetožit. Šon drugi je wot prjenjeho Adventa, hačz do Medžele Seragesima, aby tu prjenju Počozju na smneho Čhela pšchetožit. Šon Čžecži, ton žyly najjetny Čhel wot Žutrow hačz k-26. Medželi po hwo. Trojžž; A tejšch te mate Čšwedjenje. Šon ščtworty tu druhu Počozju našymneho Čhela, tejšch to Kermuschne postne a cžjelne Prjedowanje; drugi a cžecži Ššwedžen Hodow, a tejšch te wulke hrojate Dny.

§. 20.

*) Ed: Ramb. Fol. Görlitz 1734.

**) Betr. über den Rath Gottes. Gießen, 1737. 4. die 44.

*) Etehi Kyrlichu: Dy bych ja tausent Žasjkami 2c, 2c.